

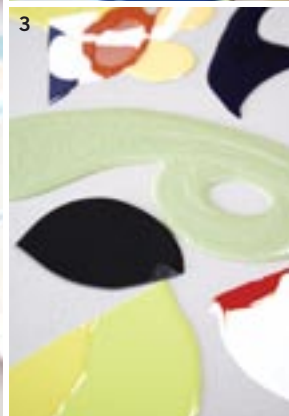
EIGEN HUIS & INTERIEUR GALERIE

Haar basismateriaal is plastic. En de kwasten zijn vervangen door wegwerpbekers. Hoe spontaan de 'gietsels' van Cecile van der Heiden ook lijken, ze groeien in opperste concentratie. 'Het luistert nauw, al ziet het eruit als gestold toeval.'

Productie **Winja Stappers** Fotografie **Freek Esser** Tekst **Jack Meijers**

So Long, liquid plastic (2006).

1 Van drijfbordjes uit het zwembad maakte Van der Heiden een serie Wapenschilden, 50 x 45 cm (2005). **2** Het vloeibare plastic reageert met de zuurstof in de lucht en stolt binnen drie minuten. **3** Losse elementen worden tot een nieuw object gecombineerd. **Rechterpagina** Doorkijkje in de atelierruimte. De poefs van wollen laken, kwasten en furnituuren laten nog iets zien van Van der Heidens textielachtergrond. Ze worden regelmatig in een nieuwe kleurstelling ontworpen.

‘Vloeibaar plastic naar je hand zetten vergt enorme concentratie’

Op een stukje grond langs de spoorlijn had ze een mooi veldje boerenkool ontdekt. In het begin van haar loopbaan fotografeerde Cecile van der Heiden veel. ‘Dat decor heb ik eerst een beetje aangeharkt. Takken met worsten eraan moesten suggereren dat de boerenkool samen met de worst op zou groeien.’ In vorm heeft het niets te maken met haar actuele werk. ‘Maar de mentaliteit is niet veranderd.’ Ze brengt dingen bij elkaar waarvan je denkt dat ze niet bij elkaar horen. Wie ‘schildert’ er nu met plastic, met een materiaal dat voor decorbouwers en etaleurs is bedoeld? ‘Wacht. Ik zal een stukje gieten, anders blijft het zo abstract,’ zegt ze.

Van der Heiden maakt werk dat geen schilderen en geen beeldhouwen is, maar ‘van allebei wel iets heeft’. Als een chemicus in zijn laboratorium schuift ze een paar plastic handschoenen over haar vingertoppen. ‘Eigenlijk moet je ook een masker op, want het is een gemeen goedje!’ Liquid plastic verraden de letters op de fles. Scheutje in een wegwerpbeaker en roeren maar. Van der Heiden: ‘Het is een tweecomponentenplastic, dat ik zelf pigmenteer. Op een weegschaaltje worden plastic en harder zorgvuldig afgewogen en een op een gemengd. De kleurbalans luistert heel nauw. Als het materiaal is

uitgehard, kun je er niet meer zo veel aan doen. Hooguit kun je er een stuk afknippen of er iets overheen gieten. Meestal ben ik dagenlang bezig en ontstaan de werken in gedeeltes.’

Op de Rietveld Academie studeerde Van der Heiden aan de afdeling textiel. ‘Daarna studeerde ik aan de Ateliers ‘63, waar ik ging tekenen, schilderen en fotograferen. Ik ben niet aan één medium gebonden. Je moet je talent en vitaliteit aan het materiaal opleggen.’ Tijdens een verblijf in Amerika ontdekte ze plastic verf in flacons, die stelde als hij uit de tube kwam. Later maakte ze kennis met een ander atypisch materiaal: vloeibaar plastic. Ze werkte ermee op houten platen met een rasterpatroon en op de achterkant van perspex kaders. Daar kon ze grote vlakken mee maken. ‘Ik bedacht dat ik de beelden ook kon bevrijden uit het kader waarin ze opgesloten zaten, zodat ze een hele wand aan kunnen.’

Vitaliteit

Inmiddels giet Van der Heiden haar constellaties op een perspex blad met een dun siliconenlaagje. Met een plamuurmes snijdt ze het gestolde plastic ►

Cecile van der Heiden

1951 Geboren in Amersfoort 1970-1975 Gerrit Rietveld Academie, afdeling Textiel Monumentaal 1975-1977 Ateliers '63, Haarlem 1986-1988 Verblijf in New York. **Tentoonstellingen** Galerie Swart, Amsterdam; Kunstvereniging Diepenheim, Diepenheim; Galerie De Expeditie, Amsterdam; Galerie Rob de Vries, Haarlem; Galerie Serieuze Zaken, Amsterdam; De Vishal, Haarlem; Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam; Groninger Museum, Groningen. Van der Heiden doceert aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag (afdeling beeldende kunst) en woont en werkt in Amsterdam.

Praesens, liquid plastic, 122 x 61 cm (2006).

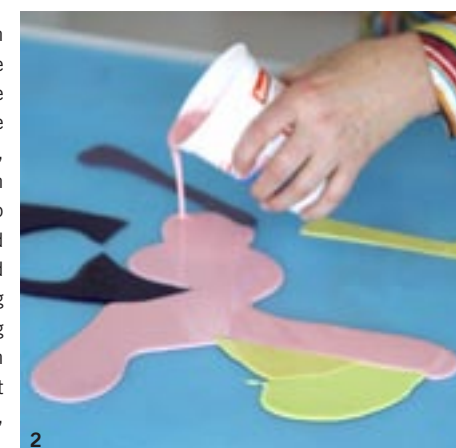

To be or to beu, liquid plastic, 62 x 51 cm (2006).

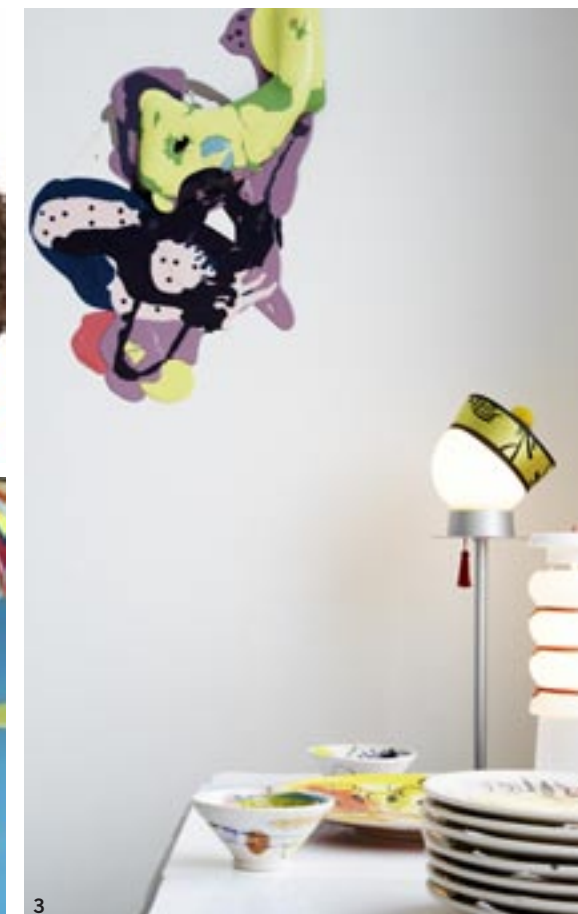

1

1 De plastic objecten lenen zich voor een monumentale toepassing. 2 Geen kwast te zien. Van der Heiden stuurt het vloeibare materiaal met wegwerpbekers. 3 Aan de wand hangt het object Presley. E., 110 x 76 cm (2006). Van der Heiden maakt ook toegepast werk: staande lamp Hoe Lang, tafellamp Gender en beschilderd keramiek. Linkerpagina De vlag werd ontworpen voor de tentoonstelling La Reine s'amuse bij de Kunstvereniging Diepenheim (2005). Concept en inrichting van de expositie waren bedacht door de onlangs overleden Frans Haks, oud-directeur van het Groninger Museum.

2

3

De vergelijking met pakken vla gaat mank. 'Toetjes zijn altijd geometrisch'

van de tafel los. Ze is niet het type kunstenaar dat van tevoren op papier uitdoktert wat er gebeuren moet. 'Het plan zit in mijn hoofd. Ik werk vanuit het moment, probeer de vitaliteit die ik waarneem te bevriezen. Het gietproces beschouw ik als een aaneenschakeling van gedachtesprongen, denkbeeldige gesprekken met het materiaal. Alsof ik een dialoog met het kunstwerk aanga. Je merkt vanzelf wanneer zo'n gesprek is afgerond, wanneer gezegd is wat je wilde zeggen. Misschien lijken het spontane invallen, maar dat zijn het niet. De vormen worden heel precies aangestuurd in vorm en in kleur. Het vereist een enorme concentratie om het vloeibare plastic naar je hand te zetten. Ik moet het consequent beoordelen, omdat het voortdurend de neiging heeft van me weg te lopen.' Er dringt zich een vergelijking op: pakken vla, waarvan je de inhoud door elkaar giet. 'Vergis je niet. Toetjes en gebak zijn altijd geometrisch. Met steeds hetzelfde gekonfijte kersje, altijd identieke kleurtjes. Toetjes houden niet van asymmetrie. Laat een kind maar eens knoeien met een paar pakken vla en yoghurt. Zodra het gaat vervelen, roeren ze alles door elkaar en wordt het modder.' Gedisciplineerd giet Van der Heiden een bekertje rood plastic uit over de

perspex plaat. 'Niet te veel, het is kostbaar.' Het materiaal reageert met de zuurstof in de lucht, wordt warm, in een versnelde reactie dikker en stolt binnen drie minuten. 'Dit is qua kleur een heel mooi stuk,' concludeert ze. 'Toch is het niet goed. Als het te weinig spreekt, snijd ik er een stuk uit en voeg een nieuw gedeelte toe. Het eindresultaat heeft iets ongenaakbaars, plastic is een weinig romantisch materiaal. Ik beschouw het als een avontuur om met zo'n industrieel, van nature niet expressief materiaal vitale, expressieve beelden te maken. De beker bepaalt de vorm. Als ik elementen over heb, combineer ik ze wel eens tot een nieuw object. Juist omdat het allemaal zo grillig en arbitrair lijkt, vergt het een kritische houding. Het zijn organische vormen, maar dan benoem je alleen de uiterlijke verschijning. Zo is het niet ontstaan. Het luistert heel nauw, ook al ziet het eruit als gestold toeval. Deze manier van werken is nogal ongewoon, ik ken niemand anders die dit doet. Dat scheidt vrijheid. Wanneer je het aan de muur ziet hangen, moet je de techniek vergeten en het beeld beleven. Het moet eruitzien alsof het totaal vanzelfsprekend is. Zoals het werk van een Japanse kalligraaf, die dat in opperste concentratie neerzet. In mijn beste werken zie je die spanning terug.' ►

Marrakech, liquid plastic, 135 x 68 cm (2006).

Phase, liquid plastic, 122 x 82 cm (2006).

1

2

1 Van der Heiden begrijpt de vergelijking met popart. Zelf heeft ze het liever over nieuwe abstracte kunst. 2 Materiaal dat doorgaans door decorbouwers en etaleurs wordt gebruikt, transformeert Van der Heiden tot objecten 'op het snijvlak van schilderen en beeldhouwkunst.' **Rechterpagina** Tussen de bedrijven door produceert de kunstenaar keramiekseries.

EH&I-aanbieding

Speciaal voor lezers van Eigen Huis & Interieur is de linosnede 'De Gustibus non Disputandum est' te koop voor € 275 (incl. verzendkosten). Het werk is via Galerie Rob de Vries beschikbaar in een gesigneerde en genummerde oplage van twintig exemplaren (65 x 50 cm, inclusief vitrand). Stuur een e-mail naar info@galerierobdevries.nl o.v.v. 'Kunstaanbieding EH&I'.

Elke dag begint voor Van der Heiden met Chubby Checkers Let's twist again

Mickey Mouse

Van der Heiden werkt altijd abstract. 'Voor het figuratieve element zorgen de mensen zelf wel. Dan hoor je ineens dat ze er een spiegelei, de contouren van een land of de oren van Mickey Mouse in herkennen. Mag, maar die drang om er één ding in te zien, beperkt mij eerder. Nu zijn het nog platte objecten. Ik kan me goed voorstellen dat ik meer in reliëf of driedimensionaal ga werken. Ik zou het graag monumentaal willen toepassen, bijvoorbeeld in de entree van een groot gebouw. Soms gebruik ik vormen of stukken porschaam die ik overgiet om meer ruimtelijkheid te creëren.'

Bij een schilderij of een tekening dicteert de lijst doorgaans hoe je ze ophangt. Dat is hier niet het geval. 'Soms kun je een werk inderdaad draaien of in plaats van horizontaal in een verticale positie hangen. Maar meestal niet. Ik kan het mensen niet verbieden een aankoop op hun eigen manier op te hangen, al heb ik het liever niet. Dan verandert de kunst in een gebruiksvoorwerp, zo is het niet bedoeld. Een flatscreentelevisie hang je toch ook niet diagonaal? En met een elektrische tandenborstel ga je niet afwassen.'

Van der Heiden begint een werkdag in haar atelier met Chubby Checker.

Let's twist again zet de zaak in beweging. 'Maar als ik daarna aan de slag ga, is er alleen het werk. Het is kunst die opwekt. Ik hoop dat het mensen evenveel stimuleert, als het werk van Matisse mij prikkelt. Het wordt wel eens Plastic Pop genoemd of met Pollock vergeleken. Dat zal wel met de kleur, het materiaal en de grilligheid te maken hebben. Zelf vind ik het eerder nieuwe abstracte kunst die het van concentratie in kleurgebruik en compositie moet hebben.' ■

Agenda

Van 22 maart tot en met 14 april exposeert Cecile van der Heiden bij Galerie De Expeditie, Leliegracht 47, Amsterdam (020) 620 47 58, www.de-expeditie.com. Tijdens Art Amsterdam (9 t/m 13 mei) is haar werk te zien bij Galerie Rob de Vries, Spaarwouderstraat 47, Haarlem (023) 540 03 07, www.galerierobdevries.nl. Deze galeries zijn ook Cecile van der Heiden's vaste vertegenwoordigers.

